

skulde gøre det muligt for Fiskerne at lære noget, idet jeg maatte erkende, at Fiskerne paa mange Omraader trængte til Oplysning. Man modsatte sig det i adskillige Aar, men da jeg blev ved, kom der jo en ganske lillebitte Bevilling. Det var under et af Højres Ministerier, at den første Bevilling blev optagen i saa Henseende. Næste Aar stillede jeg Krav om noget mere. Den ærede Minister vilde ikke gaa med til det, den Gang jeg stillede Krav derom. Ikke desto mindre kom det frem igen, og han maatte gaa med, men han gjorde det nødigt, det var meget nødigt. Vi hørte jo fra den ærede Landbrugsminister i Venstres Ministerium akkurat de samme Argumenter mod at oplyse Fiskerne, som vi havde hørt fra Højres Ministre, akkurat Ord til andet. Den ærede Minister satte sig lige saa stærkt imod at skaffe Fiskerne Oplysning, som tidligere Højres Ministre havde gjort. Det vil Ministeren ogsaa kunne faa Attest for, hvis han gaar ud og taler med Fiskerne om Sagen. For øvrigt tror jeg at have gavnet Fiskerne ikke saa ganske lidt ogsaa paa andre Omraader. Jeg tror nemlig, jeg tør tilskrive mig en betydelig Del af Æren for, at vi ikke have faaet en Fiskerilov, der i langt højere Grad end den, der er gældende i dette Øjeblik, giver Fiskerne med Hensyn til Spørgsmaalet om Aalegaardsretten fuldstændig i Godsejernes Vold. Jeg tror, jeg har udøvet nogen Indflydelse — det tror jeg, vil erkendes fra en Del af de Medlemmers Side, der sad sammen med mig i Udvalget — paa, at den Lov, den reaktionære Lov, der da var Tale om, ikke blev til Lov. Derved alene tror jeg at have gavnet Fiskerne for ikke saa ganske smaa Summer. Nu har jeg hørt en lille Fugl synge om, at den Lov, vi om kort Tid faa forelagt af den højtærede Minister, vil blive noget af samme Skuffe som den, der blev forelagt her i Samlingen 1895—96. Hvis det er Tilfældet, vil ganske sikkert den højtærede Minister ogsaa i den Henseende kunne faa Attest fra Landets Fiskerbefolkning for, at de ikke mene, at han gavner deres Sag.

Dermed skal jeg forlade den højtærede Landbrugsminister og sige, at i Modsætning til, hvad der er Tilfældet med ham, maa jeg takke den højtærede Marinemini-

ster saavel for den Tone, hvori han holdt sit Svar til mig, som for selve Svarets Indhold. Den højtærede Marineminister mente jo ganske vist, at det ikke var nogen stor Plads, der blev afspærret ved de Miner, der blive lagte ud, og de Øvelser, der foretages mod Forterne i August—September Maaned. Det er meget muligt, at selve Arealet ikke er saa stort, men Fiskerne kunne ikke komme i Nærheden af dette Areal. Og Spørgsmaalet om selve Arealets Størrelse mener jeg heller ikke spiller den afgørende Rolle. Det, der spiller den afgørende Rolle, er, at det absolut er de bedste Pladser til at fiske Sild paa den Tid, hvor der virkelig er Sild i Sundet. Men den højtærede Minister var jo der ganske velvillig, idet han udtalte, at der fra Marinens Side ikke vilde kunne være noget til Hinder for at forlægge disse Øvelser til en anden Tid; naar de bleve lagte paa den Tid, saa var det af Hensyn til, at Efteraarssandskabet paa Forterne paa den Tid var indkaldt. Jeg vil saa tillade mig, da den ærede Ministers Svar for Marinens Vedkommende jo var overordentlig velvilligt, at spørge ham, om han da ikke kunde finde Anledning til ved en Forhandling med den højtærede Krigsminister at faa denne Indkaldelse af Efteraarssandskabet lagt paa en saadan Tid, at man kunde imødekomme Fiskerbefolkningen derude. Der gøres gældende for mig, at det er af overordentlig stor Betydning for Fiskerne netop paa den Tid at have denne Del af Farvandet frit, saaledes at de kunne fiske der, og hvis det kunde lade sig gøre paa nogen Maade at faa det indrettet saaledes, at det bliver frit paa den Tid, saa vil det være overordentlig heldigt, og jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister, om han ikke skulde finde Anledning til at søge en Forhandling for at faa dette Forhold forbedret og forandret. Han vilde høste en Mængde Fiskerfamiliers Tak derfor.

Jeg skal dernæst tillade mig at henvende et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister (Enevold Sørensen). Den ærede Indenrigsminister mente ikke at ville forelægge et Forslag om Ordningen af Københavns Skatteforhold, før Skatte-lovene havde virket i nogle Aar. Jeg skal sige, at det gør mig ondt, thi det har vir-